

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 16. veljače 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – IEF Service GmbH/HB

(Predmet C-710/21 ⁽¹⁾, IEF Service)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Zaštita zaposlenikâ u slučaju insolventnosti poslodavca – Direktiva 2008/94/EZ – Članak 9. stavak 1. – Poduzeće koje ima sjedište u jednoj državi članici, a pruža usluge u drugoj državi članici – Zaposlenik koji ima boravište u toj drugoj državi članici – Rad koji se obavlja u državi članici sjedišta njegova poslodavca, a svaki drugi tjedan u državi članici njegova boravišta – Određivanje države članice čija je jamstvena ustanova nadležna za namirenje nepodmirenih tražbina koje se odnose na primitke od rada”)

(2023/C 127/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: IEF Service GmbH

Druga stranka u revizijskom postupku: HB

Izreka

Članak 9. stavak 1. Direktive 2008/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca

treba tumačiti na način da:

radi određivanja države članice čija je jamstvena ustanova nadležna za namirenje nepodmirenih radničkih tražbina, valja smatrati da se aktivnosti insolventnog poslodavca ne odvijaju na području najmanje dviju država članica, u smislu te odredbe, ako ugovor o radu zaposlenika o kojem je riječ predviđa da on svoju djelatnost pretežno obavlja u državi članici poslodavčeva sjedišta i da se u njoj nalazi i njegovo uobičajeno mjesto rada, ali da jednak dio svojeg radnog vremena taj zaposlenik obavlja svoje zadaće na daljinu iz druge države članice u kojoj se nalazi njegovo glavno boravište.

⁽¹⁾ SL C 165, 19. 4. 2022.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 16. veljače 2023. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Den Haag zittingsplaats Zwolle – Nizozemska) – L.G./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Predmet C-745/21 ⁽¹⁾, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (nerodeno dijete u trenutku podnošenja zahtjeva za azil))

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Politika azila – Uredba (EU) br. 604/2013 – Kriteriji i mehanizmi za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu – Članak 6. stavak 1. – Najbolji interes djeteta – Članak 16. stavak 1. – Uzdržavana osoba – Članak 17. stavak 1. – Diskrecijska klauzula – Provedba od strane države članice – Državljanica treće zemlje koja je trudna u trenutku podnošenja svojeg zahtjeva za međunarodnu zaštitu – Brak – Bračni drug korisnik međunarodne zaštite u predmetnoj državi članici – Odluka o odbijanju obrade zahtjeva i transferu podnositeljice u drugu državu članicu koja se smatra odgovornom za taj zahtjev”)

(2023/C 127/15)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Zwolle